

Anton Žužek:

Sivko.

Sivko, moj konjiček,
ta zaspanec leni:
vprežem ga v voziček,
pa se še ne zmeni.

Prigovarjam, kličem —
nič mi ne pomaga,
opletavam z bičem:
Sivko noče s praga.

Dokaj bilo bliže
k teti bi z vozičkom,
pa imam take križe
z muhastim konjičkom.

Drugi teden v sejmu
atek naj proda ga
in mi kupi ovčko,
če ne bo predraga.

